

Stanowisko OZZP dot. projektu Ministra Zdrowia w sprawie ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

1. Uwagi dot. zapisów ogólnych obejmowały:

- wykazanie niejasności nowo zaproponowanego tytułu ustawy;
- wskazanie braku zasadności regulowania wynagrodzenia pracowników działalności podstawowej nie będących zawodem regulowanym przez ustawę z dn. 15 kwietnia 2011 o działalności leczniczej;
- wskazanie znaczącej różnicy pomiędzy kwotą: 3900 zł brutto oraz przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem brutto ogłaszającym przez Prezesa GUS w "Monitorze Polskim", pozostawienie możliwości wyboru, którą z kwot się kierować jest przyczyną nierówności płacowych, tym samym narusza zasady sprawiedliwości społecznej, którą ma gwarantować ta ustawa;
- uwagi, iż proponowany wzrost wynagrodzeń na lata 2018- 2012 jest bardzo niski w porównaniu ze wzrostem wynagrodzeń w sektorze prywatnym lub innych publicznych jednostkach, w tym samorządowych - proponowana dynamika wzrostu płac jest niewystarczająca;
- wykazanie braku uzasadnienia dla szczególnego traktowania grupy zawodowej lekarzy i lekarzy dentyistów odbywających specjalizację w ramach rezydentury oraz odbywających staż oraz braku wyjaśnień, dlaczego jedna grupa zawodowa ma szczególne, odrębne określone inną ustawą przepisy.

2. Uwagi dot. załącznika obejmowały:

- nie jest merytoryczne oraz zgodne z zasadą sprawiedliwości społecznej, że pracodawca decyduje czy specjalista psycholog kliniczny ma należeć do lp. 6.-tej czy

lp. 5.-tej grupy, w przypadku, gdy nie podejmuje takich decyzji, co do pozostałych grup zawodowych. W przypadku pozostałych grup zawodowych tę decyzję reguluje ustawa;

- uwagi, iż brak wprowadzenia literalnie grupy zawodowej: psychologa oraz specjalisty psychologii klinicznej, a wprowadzenie nazw innych grup zawodowych jest niesprawiedliwy, obniża prestiż zawodu, świadomość istnienia tego zawodu, jako innego zawodu medycznego i podtrzymuje nierówności i dysproporcje pracownicze;
- z uwagi na różne ścieżki kształcenia i brak regulacji prawnych dotyczących poszczególnych kwalifikacji zdobywania wykształcenia (wykształcenie wyższe licencjackie lub wyższe magisterskie), aby zachować równość kwalifikacji postuluje się w grupie lp. 5 i lp. 6 rozumienie wykształcenia wyższego jedynie jako pełnego magisterskiego;
- paralenie do grup określonych w lp. 1-4. proponuje się rozróżnienie: psychologa, psychologa, który uzyskał specjalizację pierwszego stopnia oraz psychologa, który uzyskał specjalizację drugiego stopnia lub tytuł specjalisty psychologii klinicznej;
- odnośnie grupy lp. 7.: specjalizacja pielęgniarska trwa dwa lata, podczas, gdy innych zawodów medycznych zwykle 4 lata. Proponowane współczynniki pracy, niezależnie od czasu trwania specjalizacji - nie powinny być zatem takie same. W przypadku specjalizacji trwających 4 lata powinny być wyższe, niż w przypadku specjalizacji trwających 2 lata.